

31998L0048

5.8.1998

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 217/18

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 98/48/ES

ze dne 20. července 1998,

kterou se mění směrnice 98/34/ES o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 100a a 213 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,v souladu s postupem stanoveným v článku 189b Smlouvy ⁽³⁾,

- (1) vzhledem k tomu, že v zájmu hladkého fungování vnitřního trhu by měla být změnou směrnice 98/34/ES ⁽⁴⁾ zajištěna co možná největší transparentnost budoucích vnitrostátních pravidel a předpisů upravujících služby informační společnosti;
- (2) vzhledem k tomu, že široké spektrum služeb ve smyslu článků 59 a 60 Smlouvy bude využívat možností, které nabízí informační společnost, které umožňují poskytování těchto služeb na dálku, elektronicky a na individuální žádost jejich příjemce;
- (3) vzhledem k tomu, že prostor bez vnitřních hranic, který vnitřní trh představuje, umožňuje poskytovatelům těchto služeb, aby rozvíjeli své přeshraniční aktivity a zvyšovali tak svou konkurenceschopnost a zároveň se tím občanům otevírají nové možnosti pro šíření a získávání informací bez ohledu na hranice a spotřebitelům nové formy přístupu ke zboží a službám;
- (4) vzhledem k tomu, že rozšíření oblasti působnosti směrnice 98/34/ES by nemělo členským státům bránit, aby vzaly v úvahu rozdílné sociální, společenské a kulturní důsledky spojené s nástupem informační společnosti; že zejména používání procedurálních pravidel stanovených pro služby

informační společnosti výše uvedenou směrnicí by nemělo mít vliv na opatření v oblasti kulturní politiky, především v audiovizuální oblasti, která by mohly členské státy v souladu s právem Společenství přijmout s přihlédnutím ke své jazykové rozmanitosti, národním a regionálním zvláštnostem a kulturnímu dědictví; že rozvoj informační společnosti by měl v každém případě zajišťovat náležitý přístup evropských občanů k evropskému kulturnímu dědictví poskytovanému v digitálním prostředí;

- (5) vzhledem k tomu, že záměrem směrnice 98/34/ES není její uplatňování ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se základních práv, jako jsou ústavní předpisy o svobodě projevu a zejména o svobodě tisku; že rovněž není záměrem její uplatňování v obecném trestním právu; že se navíc nevztahuje na soukromoprávní dohody mezi úvěrovými institucemi, zejména na dohody o provádění plateb mezi nimi;
- (6) vzhledem k tomu, že Evropská rada zdůraznila potřebu vytvořit přehledný a ustálený právní rámec na úrovni Společenství za účelem podpory rozvoje informační společnosti; že právo Společenství a zejména předpisy upravující vnitřní trh, včetně zásad obsažených ve Smlouvě a v sekundárních právních předpisech, jež tvoří základní právní rámec pro rozvoj těchto služeb;
- (7) vzhledem k tomu, že by mělo být umožněno upravit existující vnitrostátní právní a správní předpisy vztahující se na služby poskytované v současnosti tím, že se vezmou v úvahu nové služby informační společnosti se záměrem lépe chránit veřejný zájem nebo se záměrem tyto právní a správní předpisy zjednodušit, je-li jejich používání nepřiměřené cílům, které sledují;
- (8) vzhledem k tomu, že bez koordinace na úrovni Společenství by tato předpokládaná regulativní činnost na národní úrovni mohla vést k omezování volného pohybu služeb a svobody usazování, a tím k opětovnému rozdělení vnitřního trhu, nadměrné regulaci a právním rozporům;
- (9) vzhledem k tomu, že pro zajištění skutečné a účinné ochrany cílů veřejného zájmu obsažených v rozvoji informační společnosti je pro otázky týkající se činností s tak

(1) Úř. věst. C 307, 16.10.1996, s. 11, a
Úř. věst. C 65, 28.2.1998, s. 12.

(2) Úř. věst. C 158, 26.5.1997, s. 1.

(3) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 16. května 1997 (Úř. věst. C 167, 2.6.1997, s. 238), společný postoj Rady ze dne 26. ledna 1998 (Úř. věst. C 62, 26.2.1998, s. 48) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 14. května 1998 (Úř. věst. C 167, 1.6.1998). Rozhodnutí Rady ze dne 29. června 1998.

(4) Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

vysoce nadnárodním významem, jakým jsou nové služby, nezbytný koordinovaný přístup na úrovni Společenství;

provádění této směrnice a postupy v ní stanovené se mohou uplatnit při navrhování předpisů pro služby informační společnosti; že směrnici stanovený postup je již u národních orgánů dobře zaveden;

(10) vzhledem k tomu, že v případě telekomunikačních služeb již existuje harmonizace na úrovni Společenství nebo v některých případech režimy vzájemného uznávání a že platné právní předpisy Společenství předpokládají úpravy s přihlédnutím k technickému rozvoji a k poskytování nových služeb a že v důsledku toho většina vnitrostátních předpisů týkajících se telekomunikačních služeb nebude podléhat oznámení podle této směrnice, protože bude patřit mezi výjimky stanovené v čl. 10 odst. 1 nebo v čl. 1 bodu 5 směrnice 98/34/ES; že však některé vnitrostátní předpisy zaměřené specificky na otázky, které nejsou upraveny právními předpisy Společenství, mohou mít vliv na volný pohyb služeb informační společnosti, a musí tedy být oznamovány;

(11) vzhledem k tomu, že však pro ostatní, stále ještě málo známé oblasti informační společnosti by bylo předčasné koordinovat vnitrostátní předpisy rozsáhlou a vyčerpávající harmonizací hmotného práva na úrovni Společenství, protože ještě není dostatečně známa forma nebo druh nových služeb na národní úrovni, ještě v této oblasti neexistuje žádná zvláštní regulativní činnost a z hlediska vnitřního trhu nelze v tomto stadiu vymezit potřebu a obsah této harmonizace;

(12) vzhledem k tomu, že je tedy nezbytné udržet hladké fungování vnitřního trhu a odvrátit rizika jeho rozdělení stanovením postupu pro poskytování informací, konzultace a administrativní spolupráci, pokud jde o nové návrhy právních a správních předpisů; že tyto postupy mimo jiné pomohou zajistit, aby Smlouva, a zejména její články 52 a 59, byla účinně uplatňována, a případně zjistit jakoukoli potřebu ochrany veřejného zájmu na úrovni Společenství; že lepší uplatňování Smlouvy, které takový informační postup umožňuje, bude mít také vliv na snížení potřeby právní úpravy Společenství na úrovni zcela nezbytnou a přiměřenou z hlediska vnitřního trhu a ochrany cílů veřejného zájmu; že tento postup navíc umožní podnikům účinněji využívat výhod vnitřního trhu;

(13) vzhledem k tomu, že směrnice 98/34/ES sleduje tytéž cíle a že tento postup je účinný, neboť je pro dosahování těchto cílů nejpropracovanější; že zkušenosti získané při

(14) vzhledem k tomu, že vnitřní trh navíc v souladu s článkem 7a Smlouvy představuje prostor bez vnitřních hranic, v němž je zajištěn volný pohyb zboží, osob, služeb a kapitálu, a že směrnice 98/34/ES stanoví pouze postupy spolupráce správních orgánů, a nikoli harmonizaci hmotného práva;

(15) vzhledem k tomu, že změna směrnice 98/34/ES rozšířením oblasti její působnosti o návrhy právních a správních předpisů o službách informační společnosti je tedy s ohledem na právní rámec těchto služeb nejvhodnější pro účinné uspokojení potřeby transparentnosti vnitřního trhu;

(16) vzhledem k tomu, že oznamování by se měla uskutečňovat zejména v případě předpisů, které se budou pravděpodobně dále vyvíjet; že u služeb, které se poskytují na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb (služby informační společnosti), bude pravděpodobně s ohledem na jejich rozmanitost a budoucí rozvoj největší potřeba nových právních a správních předpisů; že proto musí být přijato opatření pro oznámení návrhů právních a správních předpisů týkajících se těchto služeb;

(17) vzhledem k tomu, že zvláštní předpisy pro přístup ke službám a pro jejich poskytování způsobem popsaným výše by tedy měly být sdělovány, i kdyby byly součástí právních a správních předpisů zaměřených obecněji; že však obecné předpisy, které neobsahují žádná ustanovení zaměřená zvláště na tyto služby, není nutné oznamovat;

(18) vzhledem k tomu, že „předpisy pro přístup ke službám a pro jejich poskytování“ se rozumějí předpisy stanovující požadavky na služby informační společnosti, jako jsou předpisy týkající se poskytovatelů služeb, služeb samotných a příjemců služeb a týkající se hospodářských činností, které lze poskytovat elektronicky, na dálku a na individuální žádost příjemce služeb; že jde například o předpisy týkající se usazování poskytovatelů služeb, a to zejména těch, kteří působí v rámci povolení nebo licencí; že ustanovení zaměřená zvláště na služby informační společnosti musí být považována za zatakové předpisy, i když jsou

- součástí obecnějších předpisů; že do nich na druhé straně nemusí být zahrnuta opatření, která se přímo a individuálně týkají určitých specifických příjemců (jako jsou například licence v oblasti telekomunikací);
- (19) vzhledem k tomu, že „službami“ se podle článku 60 Smlouvy a v souladu s výkladem Soudního dvora rozumějí služby poskytované zpravidla za úplatu; že tato charakteristika chybí v případě činností, které stát vykonává bez hospodářských důvodů v rámci svých úkolů zejména v oblasti sociální, kulturní, vzdělávací a v oblasti soudnictví; že definice uvedená v článku 60 Smlouvy se nevztahuje na vnitrostátní předpisy týkající se těchto činností, a tyto předpisy proto nespadají do oblasti působnosti této směrnice;
- (20) vzhledem k tomu, že tato směrnice se nedotýká oblasti působnosti směrnice Rady 89/552/EHS ze dne 3. října 1989 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ⁽¹⁾, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ⁽²⁾, nebo jejích případných budoucích změn;
- (21) vzhledem k tomu, že do oblasti působnosti této směrnice v žádném případě nepatří návrhy vnitrostátních právních předpisů zaměřených na provedení platných směrnic Společenství nebo směrnic, jejichž přijetí se očekává, neboť tyto směrnice již podléhají zvláštnímu přezkoumání; že do oblasti její působnosti proto nepatří ani vnitrostátní právní a správní předpisy, kterými se provádí směrnice 89/552/EHS ve znění směrnice 97/36/ES, nebo její případné budoucí změny, ani vnitrostátní právní a správní předpisy, kterými se transponuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/13/ES ze dne 10. dubna 1997 o společném rámci pro obecná povolení a individuální licence v oblasti telekomunikačních služeb ⁽³⁾;
- (22) vzhledem k tomu, že by navíc mělo být přijato opatření pro mimořádné případy, v nichž by měly být vnitrostátní právní a správní předpisy týkající se služeb informační společnosti přijaty neprodleně, a že je rovněž důležité to umožnit pouze z naléhavých důvodů spojených s vážnými a nepředvídatelnými okolnostmi, jako jsou okolnosti, které nejsou předem známy a jejichž původ nelze přičíst žádnému jednání ze strany orgánů příslušného členského státu a neohrozit přitom cíle předchozích konzultací a spolupráce správních orgánů vyplývající z této směrnice;
- (23) vzhledem k tomu, že je pro členský stát vhodné odložit přijetí návrhu předpisu o službách o dvanáct měsíců – nebo případně o osmnáct měsíců, jde-li o společný postoj Rady – jen tehdy, týká-li se návrh předpisu záležitosti, která spadá do oblasti působnosti návrhu směrnice, nařízení nebo rozhodnutí, které Komise již předložila Radě; že povinnost pozastavit práce může být příslušnému členskému státu uložena Komisí pouze tehdy, jsou-li v návrhu vnitrostátního předpisu zahrnuta ustanovení, která nejsou obsahově v souladu s návrhem předloženým Komisí;
- (24) vzhledem k tomu, že vymezení rámce pro poskytování informací a konzultací na úrovni Společenství stanovené touto směrnicí je předpokladem pro důslednou a účinnou účast Společenství na pracích týkajících se právní úpravy služeb informační společnosti na mezinárodní úrovni;
- (25) vzhledem k tomu, že je vhodné, aby se v rámci uplatňování směrnice 98/34/ES sešel výbor uvedený v jejím článku 5, a to konkrétně za účelem přezkoumání otázek týkajících služeb informační společnosti;
- (26) vzhledem k tomu, že ze stejného důvodu by se mělo uvést, že ve všech případech, kdy musí být vnitrostátní opatření oznamováno ve stadiu návrhu také na základě jiného právního předpisu Společenství, může tak příslušný členský stát učinit jedním sdělením v rámci tohoto jiného předpisu, přičemž uvede, že toto sdělení se rovněž považuje za sdělení pro účely této směrnice;
- (27) vzhledem k tomu, že Komise bude pravidelně zkoumat vývoj na trhu nových služeb v oblasti informační společnosti, zejména z hlediska konvergence telekomunikací, informačních technologií a médií, a případně převezme iniciativu za účelem rychlého přizpůsobení předpisů pro podporu rozvoje nových služeb na evropské úrovni,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 98/34/ES se mění takto:

1. Název se nahrazuje tímto:

„Směrnice Evropského parlamentu a Rady o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti“.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 117, 7.5.1997, s. 15.

2. Článek 1 se mění takto:

a) vkládá se nový bod, který zní:

- „2. ‚službou‘ jakákoli služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb.

Pro účely této definice se rozumí:

- ‚službou poskytovanou na dálku‘ služba poskytovaná bez současné přítomnosti stran,
- ‚službou poskytovanou elektronicky‘ služba odeslaná z výchozího místa a přijatá v místě jejího určení prostřednictvím elektronického zařízení pro zpracování a uchovávání dat (včetně digitální komprese) a jako celek odeslaná, přenesená nebo přijatá drátově, rádiově, opticky nebo jinými elektromagnetickými prostředky,
- ‚službou na individuální žádost příjemce služeb‘ služba poskytovaná přenosem dat na individuální žádost.

Příklady služeb, které nejsou zahrnuty do této definice, jsou uvedeny v příloze V.

Tato směrnice se nevztahuje na:

- služby rozhlasového vysílání,
- služby televizního vysílání podle čl. 1 písm. a) směrnice 89/552/EHS (*).

(*) Úř. věst. L 298, 17.10.1989, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 97/36/ES (Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 1).“;

b) dosavadní body 2 a 3 se označují jako body 3 a 4;

c) vkládá se nový bod, který zní:

- „5. ‚předpisem pro služby‘ požadavek obecného charakteru týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu bodu 2, zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované ve výše uvedeném bodu.

Tato směrnice se nevztahuje na předpisy týkající se záležitostí upravených právními předpisy Společenství v oblasti telekomunikačních služeb vymezených směrnicí 90/387/EHS (*).

Tato směrnice se nevztahuje na předpisy týkající se záležitostí upravených právními předpisy Společenství v oblasti finančních služeb, které jsou uvedeny zcela vyčerpávajícím způsobem v příloze VI této směrnice.

S výjimkou čl. 8 odst. 3 se tato směrnice nevztahuje na předpisy vydané regulovanými trhy nebo pro ně ve smyslu směrnice 93/22/EHS nebo jinými trhy nebo orgány provádějícími na těchto trzích clearingové nebo zúčtovací operace nebo na předpisy vydané pro tyto orgány.

Pro účely této definice:

- se předpis považuje za zaměřený výhradně na služby informační společnosti tehdy, je-li s ohledem na jeho odůvodnění a jeho znění konkrétním záměrem a cílem všech nebo některých jeho ustanovení regulovat tyto služby přímo a cíleně,
- předpis se nepovažuje za zaměřený specificky na služby informační společnosti, působí-li na tyto služby pouze nepřímo nebo náhodně.

(*) Úř. věst. L 192, 24.7.1990, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 97/51/ES (Úř. věst. L 295, 29.10.1997, s. 23).“;

d) dosavadní body 4 až 8 se označují jako body 6 až 10;

e) dosavadní bod 9 se označuje jako bod 11 a nahrazuje se tímto:

- „11. ‚technickým předpisem‘ technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

Technické předpisy *de facto* zahrnují:

- právní nebo správní předpisy členského státu, které odkazují na technické specifikace nebo jiné požadavky nebo profesní pravidla nebo pravidla správné praxe, které samy obsahují odkaz na technické specifikace nebo na jiné požadavky nebo na předpisy pro služby, přičemž soulad s nimi předpokládá shodu s povinnostmi uloženými uvedenými právními nebo správními předpisy,

- dobrovolné dohody, v nichž je smluvní stranou orgán veřejné moci a které ve veřejném zájmu stanoví shodu s technickými specifikacemi nebo s jinými požadavky nebo s předpisy pro služby s výjimkou specifikací pro nabídková řízení při zadávání veřejných zakázek,
- technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které souvisejí s daňovými nebo finančními opatřeními ovlivňujícími spotřebu výrobků nebo služeb tím, že vyzývají ke shodě s těmito technickými specifikacemi nebo jinými požadavky nebo předpisy pro služby; to však neplatí pro technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby, které se týkají národních systémů sociálního zabezpečení.

Jedná se o technické předpisy přijaté orgány, které členské státy jmenovaly a které jsou uvedeny v seznamu vypracovaném Komisí před 5. srpnem 1999 v rámci výboru uvedeného v článku 5.

Stejný postup se použije pro změnu tohoto seznamu.“;

- f) dosavadní bod 10 se označuje jako bod 12 a první pododstavec se nahrazuje tímto:

„12. ‚návrhem technického předpisu‘ znění technické specifikace nebo jiného požadavku nebo předpisu pro služby včetně správních předpisů, které je vypracováno se záměrem vydat tuto specifikaci nebo ji v konečném stadiu vydat jako technický předpis, které je ve stadiu přípravy, kdy ještě mohou být provedeny zásadní změny;“.

3. Článek 6 se mění takto:

- a) v odstavci 1 se doplňuje pododstavec, který zní:

„Výbor se schází ve zvláštním složení za účelem přezkoumání otázek týkajících se služeb informační společnosti.“;

- b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. V souvislosti s předpisy pro služby může Komise a výbor konzultovat fyzické nebo právnické osoby z průmyslu nebo z akademického prostředí, případně zastupitelské orgány, schopné vypracovat odborné stanovisko o sociálních a společenských cílech a důsledcích jakéhokoli návrhu předpisu pro služby a vzít v úvahu jejich stanovisko, je-li od nich vyžádáno.“

4. V čl. 8 odst. 1 se šestý pododstavec nahrazuje tímto:

„U technických specifikací nebo jiných požadavků nebo předpisů pro služby uvedených v čl. 1 odst. 11 druhém pododstavci třetí odrážce se podrobné připomínky nebo stanoviska Komise nebo členských států mohou týkat pouze toho hlediska opatření, které může bránit obchodu nebo v případě předpisů pro služby volnému pohybu služeb nebo svobodě usazování poskytovatelů služeb, nikoli jeho hlediska daňového nebo finančního.“

5. Článek 9 se mění takto:

- a) odstavce 2 a 3 se nahrazují tímto:

„2. Členské státy odloží

- o čtyři měsíce přijetí návrhu technického předpisu, který má formu dobrovolné dohody ve smyslu čl. 1 odst. 11 druhého pododstavce druhé odrážky,

- aniž jsou dotčeny odstavce 3, 4 a 5, přijetí jakéhokoli jiného návrhu technického předpisu (s výjimkou návrhu předpisu pro služby) o šest měsíců

ode dne, kdy Komise obdrží sdělení podle čl. 8 odst. 1, zaujme-li Komise nebo jiný členský stát do tří měsíců od tohoto dne podrobné stanovisko, z něhož vyplývá, že předpokládané opatření může vytvořit překážky volného pohybu zboží na vnitřním trhu,

- aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 4 a 5, přijetí jakéhokoli návrhu předpisu pro služby o čtyři měsíce ode dne, kdy Komise obdrží sdělení podle čl. 8 odst. 1, zaujme-li Komise nebo jiný členský stát do tří měsíců od tohoto dne podrobné stanovisko, z něhož vyplývá, že předpokládané opatření může vytvořit překážky volného pohybu služeb nebo svobody usazování poskytovatelů služeb v rámci vnitřního trhu.

Podrobná stanoviska Komise nebo členských států k návrhům předpisů pro služby nesmí mít vliv na opatření v oblasti kulturní politiky, zejména v audiovizuální oblasti, která by členské státy mohly v souladu s právem Společenství přijmout s přihlédnutím ke své jazykové rozmanitosti, národním a regionálním zvláštnostem a kulturnímu dědictví.

Dotyčný členský stát podá Komisi zprávu o opatřeních, která na základě těchto podrobných stanovisek hodlá přijmout. Komise se k těmto opatřením vyjádří.

V souvislosti s předpisy pro služby uvede dotyčný členský stát v případě potřeby důvody, pro které nemůže podrobná stanoviska vzít v úvahu.

3. S výjimkou návrhu předpisů týkajících se služeb odloží členské státy přijetí návrhu technického předpisu o 12 měsíců ode dne, kdy Komise obdržela sdělení podle čl. 8 odst. 1, zveřejní-li Komise do tří měsíců od tohoto dne svůj záměr navrhnout nebo přijmout směrnici, nařízení nebo rozhodnutí v této věci v souladu s článkem 189 Smlouvy.“

b) odstavec 7 se nahrazuje tímto:

„7. Odstavce 1 až 5 se nepoužijí, je-li

— členský stát z naléhavých důvodů způsobených vážnými a nepředvídatelnými okolnostmi, které souvisejí s ochranou veřejného zdraví nebo bezpečnosti, s ochranou živočichů nebo rostlin a v případě předpisů pro služby také s veřejným pořádkem, zejména s ochranou mládeže, nucen ve velmi krátké lhůtě připravit technické předpisy tak, aby byly neprodleně vydány a provedeny, aniž by byly možné jakékoli konzultace, nebo

— členský stát z naléhavých důvodů způsobených vážnými okolnostmi, které souvisejí s ochranou bezpečnosti a integrity finančního systému, zejména s ochranou vkladatelů, investorů a pojištěnců, nucen neprodleně vydat a provést předpisy pro finanční služby.

Ve sdělení podle článku 8 odůvodní členský stát naléhavost příslušných opatření. Komise se neprodleně k tomuto sdělení vyjádří. V případech nesprávného použití tohoto postupu přijme Komise vhodná opatření. Komise pravidelně informuje Evropský parlament.“

6. Článek 10 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první a druhá odrážka nahrazují tímto:

„— plní závazné právní předpisy Společenství, které vedou k přijetí technických specifikací nebo předpisů pro služby,

— plní závazky vyplývající z mezinárodních dohod, které vedou k přijetí společných technických specifikací nebo předpisů pro služby ve Společenství;“

b) v odstavci 1 se šestá odrážka nahrazuje tímto:

„— se omezují v souladu se žádostí Komise pouze na změnu technického předpisu ve smyslu čl. 1 bodu 11 této směrnice se záměrem odstranit překážky obchodu nebo v případě předpisů pro služby překážky volného pohybu služeb nebo svobody usazování poskytovatelů služeb.“;

c) odstavce 3 a 4 se nahrazují tímto:

„3. Ustanovení čl. 9 odst. 3 až 6 se nepoužijí pro dobrovolné dohody uvedené v čl. 1 odst. 11 druhém pododstavci druhé odrážce.

4. Článek 9 se nepoužije pro technické specifikace nebo jiné požadavky nebo předpisy pro služby uvedené v čl. 1 odst. 11 druhém pododstavci třetí odrážce.“

7. Vkládají se přílohy V a VI, které jsou uvedeny v příloze této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. srpna 1999. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Nejpozději do dvou let ode dne uvedeného v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě vyhodnocení provádění směrnice 98/34/ES, zejména s přihlédnutím k technickému rozvoji a k vývoji trhu, pro služby uvedené v čl. 1 bodu 2. Nejpozději do tří let ode dne uvedeného v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci předloží v případě potřeby Komise Evropskému parlamentu a Radě návrh na revizi uvedené směrnice.

Komise přitom vezme v úvahu všechny připomínky, které jí v případě potřeby sdělí členské státy.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům

V Bruselu dne 20. července 1998.

Za Evropský parlament

předseda

J. M. GIL-ROBLES

Za Radu

předseda

W. MOLTERER

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA V

Příklady služeb, na něž se nevztahuje čl. 1 bod 2 druhý pododstavec**1. Služby, které nejsou poskytovány „na dálku“**

Služby poskytované za osobní přítomnosti poskytovatele a příjemce, a to i tehdy, použije-li se přitom elektronické zařízení:

- a) lékařská vyšetření nebo ošetření v lékařské ordinaci za použití elektronického zařízení a za osobní přítomnosti pacienta;
- b) prohlídka elektronického katalogu v prodejně za přítomnosti zákazníka;
- c) rezervace letenek pomocí počítačové sítě v cestovní kanceláři a za osobní přítomnosti zákazníka;
- d) zpřístupnění elektronických her v herně za osobní přítomnosti uživatele.

2. Služby, které nejsou poskytovány „elektronicky“

— Služby materiální povahy, ačkoli jsou poskytovány elektronickými přístroji:

- a) stroje pro automatický výdej peněz nebo lístků (bankovky, jízdenky);
- b) vstup do silničních sítí, na parkoviště apod. podléhající poplatkům, a to i tehdy, jsou-li v místě vjezdu a výjezdu instalována elektronická zařízení kontrolující vstup a/nebo zajišťující řádné zaplacení,

— služby poskytované off-line: prodej kompaktních disků nebo programového vybavení na disketách,

— služby, které nejsou poskytovány elektronickými systémy pro zpracování/ukládání dat:

- a) hlasové telefonní služby;
- b) telefaxové/telexové služby;
- c) služby poskytované hlasově po telefonu nebo faxem;
- d) lékařské porady po telefonu/telefaxu;
- e) právnícké porady po telefonu/telefaxu;
- f) přímý prodej po telefonu/telefaxu.

3. Služby, které nejsou poskytovány „na individuální žádost příjemce služeb“

Služby, které jsou poskytovány současně přenosem dat bez individuální žádosti neomezenému počtu jednotlivých příjemců (přenos z jednoho místa do mnoha míst):

- a) služby televizního vysílání (včetně časového videa) podle čl. 1 písm. a) směrnice 89/522/EHS;
- b) služby rozhlasového vysílání;
- c) teletext (televizní).

PŘÍLOHA VI

Příklady finančních služeb, na něž se vztahuje čl. 1 bod 5 třetí pododstavec

- Služby v oblasti cenných papírů
- Pojišťovací a zajišťovací operace
- Bankovní služby
- Operace související s penzijními fondy
- Služby související s termínovými nebo opčními obchody

Tyto služby zahrnují zejména:

- a) služby v oblasti cenných papírů podle přílohy směrnice 93/22/EHS ⁽¹⁾; služby podniků kolektivního investování;
- b) služby v souvislosti s přílohou směrnice 89/646/EHS ⁽²⁾, které podléhají vzájemnému uznávání;
- c) operace, na něž se vztahují pojišťovací a zajišťovací operace uvedené:
 - v článku 1 směrnice 73/239/EHS ⁽³⁾,
 - v příloze směrnice 79/267/EHS ⁽⁴⁾,
 - ve směrnici 64/225/EHS ⁽⁵⁾,
 - ve směrnících 92/49/EHS ⁽⁶⁾ a 92/96/EHS ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27.

⁽²⁾ Úř. věst. L 386, 30.12.1989, s. 1. Směrnice ve znění směrnice 92/30/EHS (Úř. věst. L 110, 28.4.1992, s. 52).

⁽³⁾ Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 92/49/EHS (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 63, 13.3.1979, s. 1. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 90/619/EHS (Úř. věst. L 330, 29.11.1990, s. 50).

⁽⁵⁾ Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 878/64. Směrnice ve znění aktu o přistoupení z roku 1973.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 360, 9.12.1992, s. 1.